

Сцена: Ко о чему – они о изборима

Овде се не зна шта ће бити колико сутра, не само кад је реч о нормализацији односа с Косовом и добијању датума око почетка преговора с Европском унијом, него већина не зна хоће ли имати да купи деци хлеба. Однекуд, зна се једино да ће ове године бити избора.

Прича о ванредним парламентарним изборима већ неко време је присутна у јавности. Председник Србије Томислав Николић је и раније говорио да о томе треба разговарати тек након одлуке Брисела о датуму, а гостујући ових дана на Б92 рекао је да би, "уколико политика Владе Србије не успе што се тиче Косова и борбе за датум, можда било добро да буде избора".

Зашто би баш ово била преломна тачка за проверу поверења влади није баш најјасније. Водеће странке владајуће коалиције нису добиле изборе на пароли "Европа или смрт" или некој сличној. Напротив! Њихово европејство није било доминантно у привлачењу гласова. Ни у експозеу Ивице Дачића нећете наћи неку врсту заклетве на ту тему.

Он је пред народним посланицима приликом избора актуелне владе рекао: "...Као стари европски народ у процесе уједињавања Европе и испуњавања услова за пријем у Европску унију, уложићемо своје највредније традиције – слободарство, демократски дух и поштовање европских вредности. Испуњавање услова за пријем Србије у Европску унију треба сматрати делањем за општи цивилизацијски напредак наше земље. Наш циљ је убрзање процеса европских интеграција, уз максималне напоре за добијање датума за отпочињање преговора са ЕУ."

Дакле, није одређен било какав рок да би његово неиспуњење било основ за проверу народне воље.

Биће да је тај окидач око избора на сасвим другом пиштољу. Потпуно верујем посланику

СНС-а Владимиру Цвијану који је рекао новинарима у Скупштини Србије да је "СНС као најјача странка увек спремна за изборе". Њима је у суштини боље да избори буду што пре и сваки повод им је добар, па и тај фамозан датум који свом бирачком телу нису обећали, али су у њега поверовали Весна Пешић и следбеници. Оригинални гласачи најјаче странке једва чекају да се њихови лидери ратосиљају тог датума и да се Вучић и Николић врате коренима и да се више не замајавају тим бриселским бабама и другим трицама и кучинама.

Ето, рећи ће у предизборној кампањи, све смо пробали, али, браћо Срби, као што знате и видите – то не иде. Гласачи ће одахнути – све ново биће по старом!

С друге стране, шеф посланичке групе СПС-а у парламенту Бранко Ружић, каже: "Да би дошло до избора, морају да постоје Уставом и законом прописани услови и да чињенично стање буде такво да не постоји парламентарна већина која подржава владу. Ниједан од тих елемената за сада није присутан."

Шеф посланика УРС-а Владимир Илић сматра да Србији у овом тренутку избори нису неопходни и потребни и да би они у овим околностима представљали непотребан луксуз.

"Сигуран сам да Србији у овом тренутку избори нису неопходни и да ће произвести низ штетних последица, не мислим ту само на огромне трошкове. Морамо имати у виду стање економије, буџета, јавних финансија и ако се осврнемо на то, схватићемо да су избори непотребан луксуз", рекао је Илић новинарима у парламенту.

Опозиција, логично, очекује ванредне изборе. Функционери ДС-а кажу да су спремни за изборе.

Божидар Ћелић верује да ће ванредних избора бити јер ова влада не функционише, а шеф посланика демократа у Скупштини Србије Борко Стефановић да за њихово расписивање има много разлога, а пре свих – неслагање у владајућој коалицији и у оквиру СНС-а, као и нестручност и некомпетентност кадрова.

Ни ЛДП нема ништа против избора и истиче да они морају бити што пре расписани и одржани, независно од резултата преговора са Приштином.

Посланик ЛДП-а Бојан Ђурић каже да су се услови за расписивање избора стекли још онда када је премијер Ивица Дачић рекао да се десет година лагало о Косову.

"Тада је постало јасно да је ова власт направљена искључиво на жељи заузимања и поделе плена и све што се у међувремену ради је последица те чињенице", рекао је Ђурић.

Ништа ново: свако тврди пазар, а неки богоми певају у шуми да би разбили изборни страх. Баук избора кружи Србијом.

Вози, Мишко – Моје паре за ваша кола

Да је све јасно, не би Млађан Динкић три дана заредом објашњавао како није Фијату дао неке посебне паре из буџета да би ови кола јефтиније продавали у Србији. Али, како год експерт то обртао, испада да се ова комерцијално-промотивна акција одиграва уз помоћ мојих пара и пара других пореских обвезника, па макар то било дефинисано као стимулација за нова радна места.

Тако ће сад модел "фијат 500 л" у Србији бити тек пар стотина евра скупљи него што је, рецимо у Чешкој, а поуздано се зна да чешко министарство финансија није буџетским парама, под било којом ставком, дотирало продајну цену.

Није јасно шта је Динкић желео да постигне. Онај ко је хтео да купи ту врсту аутомобила могао је да то да уради и без попушта од око три хиљаде евра. За те паре просечан Србин купи два и по аутомобила, па док иду – иду. Ко има 11.000 евра има богоми и 14.000 и не видим ниједан разлог да ја, односно сви ми, преко државе дотирамо његов пазар.

Нек' неко јави Динкићу да се спремају избори и да му није паметно да изазива народни гнев.

Беба и аргументи – Пуковник Филип и папири

Ако то око избора не зна Млађан Динкић, зна Владимир Беба Поповић. Преко Црне Горе, истина, укључио се поново у српска политичка посла, ако је икад из њих излазио. Ускоро ћемо видети и на чијој страни и о чијем трошку.

Основао је, уз малу помоћ пријатеља, невладину организацију са седиштем у Подгорици, названу "Центар за јавну политику" или тако некако, а у трочасовном интервјуу, емитованом у два дела на црногорској телевизији Атлас поновио је врло кохерентно, и то му служи на част, оно што тврди већ годинама.

Али то што је прича кохерентна не значи и да је истинита, барем у деловима, а то баца сенку на целину, а измишљотине и лагање бацају сенку на самог Поповића па и оно што је можда тачно и проверљиво испада лажљиво, подло и опасно.

Јесте се Поповић трудио, рекао бих својски, али то у Србији, глувој и за паметније и поузданије сведоке, није наишло на неки одјек, мада верујем да то Поповића неће да обесхрабри.

Повод овим редовима је Поповићева тврдња да је Филип Шварм, одговорни уредник "Времена", у ствари официр КОС-а "преко Босне" убачен у наш недељник још деведесетих година прошлог века. Кад је водитељ упозорио Поповића да то што говори тешко да одговара истини, овај је хладно рекао да о томе има папире.

Кад не бисмо имали преча посла, вероватно бисмо Поповића тужили и позвали да папире покаже на суду. Уосталом, није му ово првина да за уреднике "Времена" тврди да су инсталирани од војне Контраобавештајне службе и та његова фасцинација службом и "Временом" постаје нека врста хроничне болести, а једино с папирима о дијагнози Поповић би могао и на суду да се извуче.

([Време](#))